

De CRACIUN .

Scrisoare către prietenii mei din România, datată 26 dec 2006, Buenos Aires.

Dragii mei dragi ,

Incerc sa va descriu atmosfera primului Craciun petrecut de mine pe aceste meleaguri atat de indepartate. Sunt in Emisfera Sudica, prima oara in viata. Am venit din Brazilia pina in Argentina sa ma revad cu cîteva rude, să cunosc această Europă enormă dar Latină care este Buenos Aires dar mai ales să ascult plină de incintare minunea Tangourilor care aici nu se vor demoda niciodata și pe care ai voie să le dansezi cu stîngăcie dacă nu poți altfel !

Mai venisem sa fug de caldura din Brazilia, dar iata ca a venit ea dupa mine.

Inainte de toate trebuie sa lamurim un lucru : aici a venit vara.

Poate voi parea pisaloaga, dar mi se pare util sa insist asupra acestui "mic amanunt ". Iata de ce insist. Exista realitati pe care nu le intelegem pina cind nu le experitam noi insine. Da, auzind despre alte stari de lucruri, le putem intelege facind comparatie cu ceea ce am trait deja, iar daca ne-a daruit Dumnezeu o minte mai larga , gasim chiar forta de a ne pune imaginatia la "lucru" . Asa s-au nascut scriitorii de opere stiintifico-fantastice, respectiv cititorii lor. Iar epoca istorica in care traim ne ofera destule motive de a ne forta limitele imaginatiei aproape de zborul statiilor cosmice interplanetare unde astronauti antrenati, repara sau monteaza direct in Spatiu parti de aparatura ! Ei bine, faptul ca vine vara, nu e chiar un zbor in cosmos pentru cineva nascut intr-o zona cu macar doua anotimpuri ! Nu gindim ca un bastinas ecuatorian care nu-si imagineaza exact ce va sa zica "zapada", sau ca un eschimos care nu e sigur ca intelege ce va sa zica un palmier fructifer 12 luni pe an ! Totusi, faptul ca pentru mine ca European, Craciunul vine odata cu vacanta de vara, nu-mi intra in cap nici daca vad afara soarele stralucind pe cer intre frunzele verzi si grase din copaci. Da, stiu ce inseamna sa vina vara dupa o iarna antipatica si o primavara cusurgioaica. Si totusi...

Fratele mamei mele a emigrat in Brazilia in anii 50' si ne scria inca de pe atunci scrisori si felicitari de Craciun . Niciodata nu uita sa mentioneze ca la ei e vara, in timp ce noua ne inghetau picioarele in pantofii inghesuiti in galosi de cauciuc ! Bine, citeam aceste scrisori si intelegeam eu in principiu ca la ei e vara dar asta nu-mi spunea mare

lucru. Nu realizam cit de vara poate fi la ei. Sau, fiind friguroasa, poate nu voiam sa le port pica si ma faceam ca nu inteleg.

Tot asa, mi-a povestit nu de mult un explorator Roman ca a fost intr-o expeditie la Polul Nord in timpul verii emisferei noastre nordice, ca sa inghete doar la minus 20 de grade in loc de minus 50 de grade si n-am rezistat sa-l intreb totusi, ce inseamna Vara la Polul pastrator al inghetatei apei dulci de pe Planeta. Deci, ca atitea alte realitati, chiar si faptul ca " vine vara ", este un fapt relativ, chiar daca il cunoastem prin experienta proprie.

Am insistat asupra faptului ca aici a venit in fine vara, pentru ca voi, majoritatea celor carora va scriu, locuiti in zone planetare in care acum, in aceiasi perioada a anului, v-au inghetat deja nasurile pe sub caciuli ! Si insist pentru ca, de fapt, nici mie nu-mi vine inca sa cred ca in fata computerului meu a ametit invirtindu-se un ditamai ventilator, producator de aer Rece, de filfiie perdelele cit le tin cirligele ! Imi vine greu sa cred ca toate cele 4 pisici din casa prietenilor la care locuiesc zac lesinate de caldura , tolanite pe marmora de pe jos tot asa cum zacea bietul meu catel Jeky, acasa la mine, vara " noastra " , pe gresia din baie, la umbra si la ceva-ceva racoare...

Sigur, daca nu ar fi venit Craciunul, nu m-asi fi mirat asa, ca proasta, ca am locuit ani buni in California unde de Craciun era inca destul de caldut afara. Da, dar acolo, macar venea toamna. Venea un sezon mai rece, iar vacantele se chemau "de iarna". Inklusiv sarbatorile se chiama "de iarna ".

Aici, odata cu vara, vin... vacantele de vara ! Si asta ma da peste cap ! Vin vacantele cu tot dichisul : scolile iau vacanta, teatrele se inchid, iar lumea pleaca la Mar del Plata sa faca baie in Atlantic, sau la Bariloche, la munte.

Si asta inca nu e tot !

Aici n-a venit numai vara : vara asta fiarta, a adus cu ea Cea mai calda Sarbatoare a Crestinatatii : Nasterea Mintuitorului nostru Isus Hristos ! Ca o paralela, atunci cind se va apropia cel mai amar Eveniment al Crestinatatii, Rastignirea Mintuitorului, aici va fi iarna si va fi foarte rece pentru aceasta regiune, asa cam 8 grade ziua si cam 4 noaptea. Grade plus.

Din fericire , Mintuitorul a Inviat asa ca la ei, va reveni vara odata cu Craciunul viitor...Da, vorbeam despre Craciun si de fapt, ma gindisem sa va povestesc cum e sa petreci un Craciun la 35 de garde. Ca sa fiu absolut sincera, in seara de Craciun , afara erau cam 28 de grade, iar noua ni se facuse (Vai !) racoare ! Sa ne fie rusine ! Deci, cum a fost ?

Toate au inceput cu alergatul prin magazine. Impreuna cu o prietena am incercat sa rascolim strazile cu magazine ceva mai posibile ca pret. Drama e ca se mai gindisera si altii la exact acelasi lucru ..N-ar fi imposibil sa-si fi luat pe rind liber de la servicii toti cei 12 milioane de locuitori ai capitalei, ca prea nu mai era loc de loc pe (de altfel) exagerat de latele trotuare !

Argentinienii au un adevarat cult pentru “cozi” : stau la coada, cuminti, fara sa-I fi somat cineva, cu o disciplina care ar face pe cel mai strict anglosaxon sa plezneasca de invidie ! In statie la autobuz, in statia de taxiuri, la banca, la intrarea intr-un restaurant arhiplin la care nu si-au facut rezervatie din vreme, cetateanul argentinian nu misca . Urca disciplinat in autobuzul clatinat de aglomeratie si rabda de foame resemnat in fata restaurantului , daca n-are alta solutie. Asa ca in tot acest imens furnicar uman care misca precum valurile umflate ale Oceanului , e o uimitoare disciplina : nu te calca direct pe picioare si nu te imbrinceste dincolo de limita suportabilitatii. Ba mai au si prostul gust de a-ti cere iertare daca te-au atins ! Asa ca am stat si eu cuminte la coada la vinzatoare, sau la “casa” sa nu plec cu marfa neplatita, direct prin nasul angajatului insarcinat cu cit mai putin furt din magazine ! Greve si demonstratii parca n-au mai fost asa de multe acum in preajma Craciunului. Gurile rele te asigura pe aici ca demonstrantii au un fel de leafa de la cei care-I “incurajeaza” sa iasa in strada. Dac-I asa ,inseamna ca au primit deja o indemnizatie de Craciun, ca in imensul buluc de argentinieni si turisti, n-am vazut nici macar o pancarda mititica.

Cum, necum, am cumparat tot ce ne-a permis buzunarul, pentru prietenii care din grija Domului m-au adoptat si pe mine si pe amicul Andrei, venit din departata Guatemala sa caute in Argentina una din ultimele oaze de sentimentalism din Lume ! Ba, culmea neobrazarii, am gasit un taxi liber si l-am oprit inainte de a ajunge la vreo statie unde, cu pachetele intre picioare asteptau in soare, la coada , atitia cetateni ! Desigur, problema taxiului a fost sa gaseasca un locosor de parcare, macar atit cit sa ne urcam noi rapid in el si aici trebuie sa laud inca odata cetateanul argentinian aflat la volanul unui alt vehicul in miscare : a renuntat sa claxoneze sau sa injure, nu fiindca ar fi fost Craciunul in apropiere, ci pentru ca a inteles ca si taxiul e un cistigator de banuti necesari la platile zilnice, ca si el are nevoie de acelasi cozonac pe care l-a cumparat deja clientul lui disperat, care-I face cu mina in intersectie !

A venit si momentul impachetarii cadourilor in hirtie lucioasa dar asta s-a facut mult catre seara, cind in fine, ventilatorului din tavan, l-a s-a facut mila de noi si a reusit sa inlocuiasca aerul cald cu unul ceva mai posibil !

In afara de cadouri, fiecare dintre noi am contribuit la masa de Craciun cu cite ceva, asa ca intre romani, la revelioanele de alta data. Ori poate ca se mai respecta si azi buzunarul gazdei, macar intre prieteni, si nu mai stiu eu.

Contributia noastra s-a compus din doua tavi : una cu baclavale si una cu placinta cu brinza sarata. In plus, am stat la alta coada ca sa cumpar doua torturi, ca oricum aragazul din bucatarie, era ocupat. Alte doamne din "gasca" au cumparat cozonaci si diferite alte dulciuri specifice , iar cineva dintre domni a procurat citeva sticle de bautura ca si cum gazda nu ar fi pregatit intre altele, o masa speciala cu sticle reci-reci !

Aici, de Craciun se maninca purcel de lapte umplut cu prune, curcan cu pilaf si functie de cit de traditionala e gazda se aduc sadvisuri tipice argentinienne. N-am vazut nicaieri asemenea sandvisuri. De fapt se maninca un sandvis facut din 3 foi extrem de subtiri de miez proaspat de piine, si se vind gata facute, in stive ordonate. Intre cele 3 felii extrem de subtiri de miez de piine, se poate afla : peste ton cu ou fiert, sunca cruda, brinza tip Rockefeller, sau mai clasic, sunca si cascaval tip svaitzer. Inaltimea intregului sandvis are grosimea de aproximativ un cm ! Maximum. Tot ce am reusit sa aflu despre piinea din care se fac aceste sandvisuri este ca vorbim despre un secret de fabricatie, strict pastrat de patiseri. Ca nu e o simpla, obisnuita piine. Am aflat ca se face o piine enorma, patrata care aproape nu are coaje pe nici una din parti. Ca sa fiu mai exacta, am aflat ca nici nu se vinde intrega aceasta piine, ci gata taiata la masina in felii incredibil de subtiri, formate exclusiv din miez.

Nu am vazut cu ochii mei inca una intrega, fie ea si taiata in felii, ca nu se vinde asa de capul ei. Poate in cine stie ce buticuri cu fineturi alimentare in care eu inca nu am intrat. Ce sa fac, mi-ar fi fost imposibil sa vizitez tot orasul asta de 200 de km. patrati, oricita bunavointa si neteama de caldura de afara asi fi avut ! Puteam in fond sa iau un autobuz si sa fac cu el de mai multe ori inconjorul turistic al orasului, mai ales ca localnicii au un adevarat un cult pentru sapun si deodorant, dar mai puteam eu intra si in buticuri alimentare cind de-abia am vizitat citeva muzee si citeva gradini ? De baut, se bea bere sau vin. La desert se aduc sticle de Cidra, adica un cidru de mere care nu are alt acohol decit cel pe care il produc bielele mere in timpul fermentatiei. Cozonacul, denumit Pan Dulce (piine dulce) e foarte gustos si poate fi acompaniat la desert de nenumarate alte feluri de prajituri care sunt foarte mari si extrem de dulci. Personal nu ma dau in vint dupa celebrul "Dulce de leche", adica lapte indulcit cu muuult zahar si vanilie si lasat sa fiarba pina cind devine ca o caramea. Dar, asta e dulcele favorit al oamenilor de

aici, si cu asta se indulcesc majoritatea prajiturilor care, Doamne, depasesc imaginatia mea restrinsa la ultima și cea mai strictă dieta pe care o voi tine vreodată, pina la sfirsitul vietii !

Toate astea ar fi fost bune si frumoase, ca am ajuns cu tavile si pachetele intacte pe la 8 seara la familia care ne-a invitat la masa de Craciun, la curte cu piscina.

Dar cind au inceput sa explodeze miile de petarde, pocnitori, bombe si focuri de artificii, au inceput si nepotii gazdei sa tipe de fericire. Disperat, a inceput si ciinele gazdei sa latre iar eu, in tot acest vacarm, mi-am regretat ceasul cind nu am luat la mine dopurile de silicon cu care obisnuiesc sa dorm. Ca bombardamentul a durat vreo 6 ore si tot atitea ceasuri au urlat si copii si ciinele. Mai ales noi adulții unii la altii ca sa ne auzim. Vorba unui banc vechi si foarte bun, puteti intelege ca despre Colinde, si atmosfera unui Craciun asa ca la Bethlehem, nici nu putea fi vorba !! A zis cineva Stille Nacht, Heilige Nacht ? (Noapte liniștită, Noapte sfântă, germ.) Nu aici !

Catre orele 3 din dimineata ne-a trebuit mai bine de un ceas sa ajungem acasa printr-un trafic incredibil. Nu cred ca toata lumea care circula pe bulevarde luminate ca ziua se ducea acasa de pe unde fusesera invitati. Cred că plecau către alte petreceri. Aici, lumea doarme dupamasa ca in Spania, si iese in oras pe la 10 noaptea. Iar orasul se lauda , ca si New York-ul ca nu doarme niciodata. Ei bine, nici eu nu am adormit decit pe la 6 dimineata, cind au mai incetat din exploziile de pe strada, dar nu incetase sa urle singur si speriat , catelul vecinilor de sus, plecati cine stie pe unde...

Cam asa a fost primul meu Craciun, trăit in plina vară a emisferei sudice.

Seara de revelion va fi probabil la fel de zgomotoasa.

Chiar dacă nu va fi așa, vreau sa cred ca de Anul Nou voi reusi sa ma ascund in vreo gaura de soarece, cu dopurile bine adincite in urechi, sa incerc sa ascult la un casetofon cit de amarit citeva colinde rominesti . Post Festum !

Ca daca ma intrebati pe mine, eu acest Craciun inca nu l-am sarbatorit : l-am supravietuit !

Iar daca ventilatorul va functiona si in continuare, sper ca imi va fi si un pic mai racoare fie și cu prețul unei mici răceli !

Dar pentru că între timp va veni cu siguranță Anul nou, eu vă doresc încă de pe acum , La multi ani !

A voastra încălzită dar neschimbată prietena, Corina Chiriac.